

MESSZIRÓL, HAZA

K. Z. barátomnak

ÁCS KÁROLY

*„Felejtett árva
Ít mint pusztába
Csak remete módra
Tengék, nem élek . . .”
(Balassi)*

Isten éltessen, te
nagy honismerő,
esküdni tényekre
otthon is merő,
ahol pedig egyre
hív a temető,
s a történelemre
kóró, dudva nő . . .

Te, magyarnak bolgár,
s bolgárnak magyar,
nyakas álompolgár,
ki bont, ás, kapar,
míg a szétdúlt oltár
összeáll, s a fal
a föld alól formál
várat egyhamar,

hogy benépesítsék
új s új seregek,
s ne legyen ellenség,
amit bevehet,
mert nem bástya, mellvéd,
és nem fegyverek
tartják, csak a nyelv, és
a jó emlékezet . . .

Én, felejtett árva,
s önként hontalan,
itt, mint a pusztába
hullatom szavam:
Élj, barátom, s tárd a
kincsed okosan:
minden sorod drága,
olvasztott arany!

(Köln, 98. IV. 28.)

